

Bak Zeliham

– marcel · 03 Kasım 2011

bak zeliham
birazdan burada
bu sızıntılı mevsimde
bambaşka sevişeceğiz seninle
öyle heyecanlı ki bakışlarım
şimdi sen böyle oracıkta
göçebe bir çiçek gibi yatıyorsun ya
ruhum bir tuhaf oluyor inan
dişi bir ayna gibiyim sanki
çok utangaçım çok
bakamıyorum bile sımsıkı tuttuğun yalanlarına
gel mi diyorsun
gelemem
şimdi gelemem

ben ilk defa
ondört yaşında gördüm ilk çıplak kadını
dışkapı semtinde nur sinemasında
fırncının kızıydı filmin adı
fırncı umrumda bile değildi
o fırncının kızı işte
üç beş yıl sevgilim oldu
beni aldattığını da biliyordum her seansta
olsun varsın
o bana içini açmıştı
o bana nedenini anlatmıştı
nasıl söyleyeyim sana
zevkimim zembereğiydi
o olmadan keyifsizdi kasıklarım

bak zeliha
sen orada oracıkta
tıpkı bir tren istasyonu gibi duruyorsun
sanki ben senin tek yolcunum da
öpüşür öpüşmez sen dumanların arasında kaybolacaksın gibi

üstünden
göğüs arandan
baldırından
taptaze raylar geçiyor sanki
ama öyle güzel yakışmışsın ki karanlığa
pek parlak duruyorsun belli belirsiz
bense şimdi ağdaki çırpınan balık gibiyim
bir kaysam aralıktan
bir düşsem denizime yeniden
yani işte anla
orada mercanların arkasında öpsem seni
anla işte
nefessiz

öyle bakma zeliha bana
kumunu bulamayan kedi gibi
mırıldanarak üzülme
ben üç film devamlı kuşağındanım
ereksiyon mevsimlerimde
hep zengin kadın fakir uşakla sevişti
ben koskacaman bir fantazi bitkisiydim o zaman
şimdi sen oracıkta
çocukluk resmimin tam altında
öyle soyunuk durunca karşımda
kendimi şey gibi hissediyorum
şey gibi işte

şimdi
hadi gel sevişelim zeliham
biricik zeliham
düş köpüğü zeliham
pembe gövdeli ağacım
ılık papatyam
kımıldayamayan taş parçam
donuk zamanımsın
ölesiye sevişelim
bir yandan ölelim
bir yandan sevişelim
en çok ölelim ama

ama önce gitmeliyiz
önce gitmeli
seni aldığım vitrine tekrar bırakmalı
bırakmalı zeliham
biliyorum ne giysen yakışacak yine sana
ve hayallerimi soğutma olur mu?
yine gel olur mu?

Oktay Coşar